

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

16/16

מס. ט.י.ט

פרוטוקול

ישיבת מיום 25 באפריל 1996

סדרה ז

תיק מס'

16/16

מחלקה

שם תיק: ועדת כהן-קדמי בענין ילדי תימן - פרוטוקול
מישיבות הועדה - סדרה ב - פרוטוקול מיום

מזהה פיוז: **ג-16/9748**

מזהה פריט: 000e2rv

כתובת: 2-109-3-6-7

תאריך הדפסה: 12/07/2016

ועדת חקירה ממלכתית בענין פרשת
העלמה של ילדים מבין עולי תימן
בשנים 1948-1954

פרוטוקול שרותי משרד 1993 בע"מ

ירושלים: טל' 234851-02, טל/פקס' 248860-02, תל אביב: טל' 5825768-03, טל/פקס' 5826105-03, חיפה: טל' 8629259-04, טל/פקס' 8629258-04

1

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם

של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954

ישיבה מיום 25/4/96

חברי הוועדה:

- יו"ר - שופט בדימוס - יהודה כהן.
- חברה בוועדה - שופטת בדימוס - דליה קובל
- חבר בוועדה - אלוף במילואים - דוד מימון

מיגוון שירותי פרוטוקול

- * רישום פרוטוקולים בוועידות, בורריות, בתי משפט
- * הקלטות ופיענוח סרטים וקסטות
- * תירגומים מקצועיים בכל השפות
- * אספקת כח אדם מקצועי משרדי וטכני
- * הדפסות על מחשב
- * הדפסות על לייזר

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25/4/96

חברי הוועדה:

יו"ר - שופט בדימוס - יהודה כהן.
 חברה בוועדה - שופטת בדימוס - דליה קובל
 חבר בוועדה - אלוף במילואים - דוד מימון

תיק מספר 247/96, מעיד הרב אבידור הכהן

היו"ר: אני פותח את ישיבת הוועדה. היום 25/4/96. הישיבה תוקדש לעדותו של הרב אבידור הכהן. אדוני הרב, בבקשה. אני חייב לומר לך מה שאני אומר לפני כן עדות, שעליך לומר את האמת, את כל האמת ורק את האמת.
 עכשיו, השם המלא הוא

הרב אבידור הכהן: שמואל אבידור הכהן.

היו"ר: ואנחנו ביקשנו ממך לתת עדות מפני שאתה הופעת, בכל אופן מצידו, אני ראיתי שהופעת בטלויזיה פעם במשדר שערכה והגישה יעל צדוק, ברדיו, סליחה. יש שם ציטוט מדבריך

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

שנוגעים לנושא שאנחנו מעוניינים בו, והוא ענין ילדים שנלקחו מישראל לארצות הברית. אז בבקשה. חברי אומרים שאזכיר. לך שמר אורי אבנרי גם כן הזכיר

הרב אבידור הכהן: קראתי.

היו"ר: ואמר שאתה מסכים שהוא יזכיר את זה. בבקשה תואיל לתת לנו את המידע שיש לך.

הרב אבידור הכהן: בספטמבר 1963, ביקרתי בניו-יורק ובאיזה שהיא פגישה של אנשים שונים, היה שם זוג. האשה מוצאה ישראלי, האיש אמריקאי ואיתם היתה ילדה כבת עשר או אחת עשרה, אולי קצת יותר מבוגרת. המראה בין בני הזוג לבין הילדה לא נראה אז שזה צאצא שלהם. שאלתי בשקט. אמרו לי כן, זאת ילדה תימניה שהם אמצו בישראל. נכנסתי איתם לשיחה, לא חשבתי שמשחו פה הרבה יותר רציני. סיפרו לי שהם אימצו אותה. ואז אמרו לי יש פה עוד משפחות שאימצו ילדים תימניים. איך שהוא, בתוך הסביבה התהלכה שם רכילות סביב אדם אחד שהוא כבר לא בחיים, שהוא המארגן של האימוצים האלה. אני צריך לומר שלא עלה בדעתי שהאימוצים האלה נעשים שלא על דעת הורים מולידים של הילדים, ואף על פי כן נראה לי הדבר קשה, נראה לי ונראה עד הרגע הזה, שילדים שעלו לארץ

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

ישראל מתימן מובאים לאמריקה. רק מבחינה זו זה הטריד אותי.

כשחזרתי ארצה התעניינתי איך ולמה ומי. פה המוסדות, אני זוכר שדיברתי עם הגברת דבורה אלינר שהיא היתה במחלקת הקליטה של הסוכנות, לא זוכר עם מי עוד. פה התברר לי שהמוסדות שעוסקים באימוץ או במסירת ילדים לאימוץ אומרים שכל הענין לא ידוע להם.

זה עוד יותר התמיה אותי. עד כמה שהיו בידי אז שמות, שאמרו לזה יש ילד, לזה יש ילדה וכדומה, שלחתי תזכיר לשר משה חיים שפירא, אינני זוכר איזה תפקיד הוא מלא אז, שר הסעד או שר הפנים. אני חושב ששר הסעד באותה תקופה. מדוע?

מפני שהאיש שייחסו את הענין אליו היה מראשי הפעילים של תנועתו בארצות הברית, ואני ראיתי בזה יותר ענין לא ממשלתי כמו בתנועה, שנקראת הציונות הדתית, עוסקת בהורדת ילדים לחוץ לארץ. זה נראה לי דבר - אני לא רוצה לומר חמור, אבל לא סימפטי.

לא קיבלתי תגובה. טילפנתי והוא אמר לי עיינתי בדבר, אתה יודע סביב לאיש הזה יש הרבה רכילויות, והוא בסך הכל יהודי טוב. איך שהוא הענין קצת הרפה ממני.

ואז, אני לא זוכר מה היתה הסיבה ששוב משהו ניצת בי לענין הזה. שמצד אחד המוסדות פה בארץ לא יודעים עם הענין, ולשם מגיעים ילדים. ניסיתי לענין עתונאים שונים בסיפור.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמס
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

אני חייב לומר שלקחו ממני את הסיפור אבל הסיפור לא הופיע. אני הייתי מאד מיודד עם המנוח שלום כהן, שהיה ראש מערכת העולם הזה, ובאיזה שיחה אמרתי לו אתה יודע, אני יושב על סיפור שנדמה לי שלא צריך להשתיק אותו, שצריך לעשות רעש על זה.

ואז, מה שהיה בידי, ואני קצת מצטער כי ניסיתי לחטט בתיקים שלי, אז פרט למה שיש במוחי חומר בכתב לא נשאר לי. נתתי אז לשלום כהן את החומר. הוסכם בינינו שהשמות יפורסמו בראשי תבות, כי בכל זאת לא ידעתי, ואני עד היום לא יודע, מי שבאמת אימץ כחוק ומי שקיבל בצורה אחרת. בכל אופן, אלה אנשים. אני צריך לומר שבינתיים התברר לי שזה לא רק ילדי תימן, שיש ילדים גם אולי מצפון אפריקה, אולי ילדים אחרים.

העניין פורסם ולא זכה להדים נוספים. אני ירדתי מזה. כלומר, עשיתי את שלי. אני לא זוכר, אני רק זוכר בקשר לאיזה הזדמנות שהייתי בבית הכנסת של יוצאי תימן בקרית אונו ושם הופיע, מטעם החוג של בית הכנסת, הופיע עיתון בשם אופקים, ושם היה בחור בשם טוב צדוק, או צדוק טוב. למה אני זוכר את השם? כי הוא אז הזכיר לי שהשם טוב מופיע בספר רות. לא ידעתי אם שמו כך או כך. אני לא זוכר למה, אבל השיחה אז נסבה על העניין הזה. כנראה שכבר היתה התעוררות, וכנראה שעל סמך הפרסום פנו לעולם הזה. אני לא זוכר.

אבל הזמינו אותי ונסעתי וסיפרתי מה שאני מספר פה עכשיו.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

מעבר לזה, לא ידוע לי.

היו"ר: טוב. האם אותם ילדים שסיפרו

הרב אבידור הכהן: אני בסך הכל ראיתי ילדה אחת. אבל באותם חוגים אמרו לי יש לזה, יש לזה, יש לזה. אם אלה היו ילדים שלא אומצו כחוק, וכדומה, אינני יודע.
 אני רוצה להוסיף עוד משהו. באותה תקופה שהתהלכתי עם הדבר הזה, והוא קצת, יותר מקצת, אני לא רוצה להשתמש במליצה, לא רוצה להגיד בער בי כאש בעצמות, אבל כאב לי מאד, נודע לי שיש איזה נטיה לומר שיש בכמה חוגים, דווקא אלה היו ציונים דתיים ולא דווקא חרדים, נטיה שבמקום שילד יהיה במשפחה עם עוד שניים עשר, או עשרה ילדים וכדומה, מוטב שיגיע למשפחה שיחיה חיים של עשירות, של רווחה וכדומה. יש נטיה כזאת.

כ.ה. מימון: אצל מי? אצל חוגים דתיים?

הרב אבידור הכהן: חוגים דתיים שונים.

כ.ה. מימון: בארץ? בחוץ לארץ?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

הרב אבידור הכהן: בארץ.

כלומר, זה דבר מקובל. אני לא רוצה להזכיר פה, אבל אם אתה רוצה להזכיר שם, אני רק אגיד ברמז, אני יודע שרעייתו של אדם מאד מפורסם במדינה, שהיה כשר עד לפני זמן קצר, גם היא טוענת שהיא מאומצת על ידי משפחה בניו-יורק, והיא קיבלה מהם ירושה.

כלומר, הדבר הזה אני מתוך קריאה בעתונות. ויש עוד ילדים שאומצו על ידי משפחות. האם האימוץ התנהל בצורה - מה זה האימוץ הזה, האם הוא עבר את בית המשפט וכדומה, אני צריך לומר הדבר הזה הטריד אותי גם מבחינה נוספת.

ברגע שהמוסדות, אותן גברות שעסקו פה באימוץ, אמרו שהן לא יודעות, הדבר הטריד אותי גם מבחינה הלכתית. הרי פה יכולה חלילה - אם יש אימוץ רשום וכדומה, אבל ככה יכולה חלילה להיות שאלה של נישואי אח ואחות, וכדומה.

היו"ר: גילוי עריות.

הרב אבידור הכהן: גילוי עריות וכדומה. והעניין מאד הטריד אותי. אבל מעבר ממה שעשיתי, אני לא נסעתי למטרה זו לארצות הברית, ולא הופעתי כחוקר. זה הסיפור.

היו"ר: אני רציתי לשאול אותך בעיקר אם איזה שמץ דבר או איזה עובדה נודעה לך איך האימוץ נעשה. קודם כל, איך הילדים האלה, איך קיבל הרב הזה, שעמד בראש המבצע, איך הוא קיבל את הילדים בארץ?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

הרב אבידור הכהן: אין לי שום מושג.

אני רק יודע שאיך שהוא, ואני גם שוב, זו שמועה קלוטה
 וצריך לזכור שמדובר על שנת 63-64. אולי שנה עוד גלגלתי
 עם זה פה בארץ.

נדמה לי שמישהו הזכיר שבשביל לקבל ילד זה עולה 5,000
 דולר. זה

היו"ר: זה כתוב בעולם הזה.

הרב אבידור הכהן: כן. כנראה שעניין ההטסה וכדומה. אני צריך לומר
 שאותו אדם, הוא כונה רב וכך הוא נקרא, הוא נפטר לפני
 שנים אחדות והוא נפטר בבית הכלא בארצות הברית, אבל לא
 בקשר לזה. הוא היה קשור גם עם בתי הזקנים, פרשה מאד
 גדולה וסוערת, שהתנהלה חקירה כמה שנים ובסוף הצליחה
 התביעה בניו-יורק להביא חומר הוכחות, שזקנים שנפטרו ולא
 הודיעו לרשויות, והמשיכו לקבל עבורם SOCIAL SECURITY.
 עוד דברים מהסוג הזה. אבל היהודי נחשב לאיש נכבד בחברה.
 גם היה מופיע פה בארץ, היה חבר הועד הפועל הציוני
 וכדומה.

היו"ר: אני הייתי רוצה להזכיר את שמו לצורך הפרוטוקול, ואני
 חושב שלא יכולה להיות התנגדות לכך. שמו הרב ברגמן.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

הרב אבידור הכהן: כן. הרב ד"ר יששכר דב ברגמן.

היו"ר: כן.

הרב אבידור הכהן: אבל שוב, רק מפי השמועה שמעתי שהוא האיש שאלין פונים לדבר כזה.

היו"ר: אני רוצה פשוט להרגיע אותך שועדת החקירה הזו, וגם ועדות חקירה אחרות, יכולות, לפי החוק של ועדת חקירה, לקבל עדות שמיעה, מה שלא מקובל בבית משפט, וזה מטבע העניינים. כמובן שהועדה תשקול עד כמה שאפשר לייחס משקל לאותה עדות. אבל אני גם מבין מדבריך, שחתנו של אותו רב נמצא בניו-יורק והוא מנהל את העניינים של חותנו.

הרב אבידור הכהן: לא כל כך ידוע לי. אני יודע מלפני חמש-שש שנים. לא ידוע לי.

היו"ר: לא השאלה של היום. של לפני חמש-שש שנים.

הרב אבידור הכהן: לא, אז הוא לא היה מעורב. החותן היה מספיק חזק.

היו"ר: נדמה לי שישנה עדות שהרב לא הכניס אותו לסוד העניינים.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

הרב אבידור הכהן: לא הכניס אותו.
 אני רוצה להעיר הערה, אם אדוני יסלח לי.

היו"ר: בבקשה.

הרב אבידור הכהן: אני צריך לומר שמסביב לאיש היו גם הרבה

רכילויות. הייתי אומר שכל מוס רע שנתגלתה בחברה - מצד אחד אנשים כיבדו אותו, ובמשרדו היו תלויים כל מיני תעודות כבוד. אני פעם אמרתי לרב סולובצ'יק, האם אדוני לו מתבייש שהוא חתום על תעודה. הוא אמר החתימו אותי וכדומה.

אבל מצד שני, דיברו. דיברו מפני שזה גם היה קשור כבר עם אביו של אותו אדם, שגם הוא היה קשור פעם בפרשה פלילית. כך שקשה לי, וצריך לומר גם, זה נגע גם למריבות הפנימיות בתוך המפד"ל, בתוך הפועל המזרחי והמפד"ל.

היו סיעות שונות. והוא בוודא נמנה עם סיעה מסוימת, וכמובן היו צדדים לכאן ולצדדים לכאן. אז קשה לדעת. אני ישירות לא יודע אם הוא טיפל בענין, אבל הייתי אומר כל מוס רע שהיה, או כל מיני דברים, אמרו אה, זה מתקרב לעסק הזה.

היו"ר: אני גם רציתי לשאול אם באיזה צורה שהיא שמעת פרטים על מקום האימוץ? זאת אומרת, האם הילדים האלה, ההורים באו לישראל ואימצו אותם כאן, או שהילדים הגיעו לארצות הברית ואימצו אותם שם?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

הרב אבידור הכהן: לא ידוע לי. ידוע לי שאלה ילדים שהביאו אותם מארץ ישראל.

כ.ה. קובל: אני מבינה, מן הכתבה בעיתון, שמדובר היה בשלושה ילדים. כי הוזכרו שלושה ראשי תבות. האינפורמציה שאתה הצלחת לקלוט

הרב אבידור הכהן: אני צריך לומר את הנכון. אני נסיתי, אחרי שקראתי על עדותו של מר אבנרי, ניסיתי להשיג את העיתון ולרענן לי את הזכרון, אבל לא מצאתי אותו. היו בידי פעם כרכים של העיתון הזה - לא חשוב, אני

כ.ה. מימון: אני יכול לתת לך.

הרב אבידור הכהן: כן, אני מקבל מה שהגברת אומרת, וכנראה שלא היה בזה מן המוגזם כנראה, שהיה.

כ.ה. קובל: אבל רציתי

הרב אבידור הכהן: מה שעומד לנגד עיני זאת הילדה הזאת. הילדה שממנה, איך אומרים, הניצוץ הדליק שפתאום מה זה פה.

כ.ה. קובל: מעדותך הבנתי שהביקור בארצות הברית היה בשנת '63.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

הרב אבידור הכהן: כן.

כ.ה. קובל: אחרי זה, עם שובך לארץ, אז היתה הפניה לשר שפירא?

הרב אבידור הכהן: כן.

כ.ה. קובל: כי הכתבה, בעיתון העולם הזה, פורסמה בינואר '67.
 רציתי לדעת

הרב אבידור הכהן: אמרתי, זה היה מונח, אני לא רוצה להגיד שמות,
 אבל אין כמעט עיתונאי חשוב בארץ, גם של מעריב גם של
 ידיעות גם של הארץ גם של דבר, שהחומר לא היה מונח אצלו
 חודשים, ואחרי כן אמרו אין בזה עניין.

כ.ה. קובל: אז זה מה שרציתי לדעת. אם מאז שובך לארץ ועד ינואר
 '67 העניין, כמו שאומרים, התגלגל בינך ובין עתונאים
 שונים

הרב אבידור הכהן: התגלגל, התגלגל. בעיקר בשיחות עם עתונאים. אני
 חשבתי שהעניין הזה צריך לקבל פרסום ואז יתעוררו. הפרסום
 לא פעם, ואז, עם כל הכבוד לעולם הזה, אז זאת היתה
 בשבילי הכתובת האחרונה, כפי שצריך להבין, כי זה בכל זאת
 לא היה בדיוק ה-

אבל עם שלום כהן הייתי גם יחד בצבא, ונפגשנו ושוחחנו.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

היו"ר: אדוני הרב, אני רוצה להתייחס לדברים שאמרת שבאותם הזמנים בארץ היתה, רווחה הדעה בין חוגים דתיים, או דתיים ציוניים, איך שאתה רוצה לתאר אותם, שזו מצווה לקחת ילדים תימניים,

הרב אבידור הכהן: לאו דווקא תימניים, ילדים של עולים.

היו"ר: בסדר. אני מוכן להרחיב את זה. מצווה לקחת ילדים ממשפחות מרובות ילדים, שהעמיד שלהם היה נתון לספקות ביחס לטיב החיים

הרב אבידור הכהן: רמת החיים

היו"ר: שתהיה להם אצל ההורים, אז מצווה לקחת אותם ולתת אותם לאימוץ למשפחות שתגדלנה אותם לחיים טובים ולעושר ולסיפוק כל הצרכים שלהם.

ושעל סמך הדעה הזו היו גם הסכמים בין חוגים שונים, אני לא רוצה - פלגים, נגיד פלגים שונים, ביהדות החרדית איך לחלק את הילדים

הרב אבידור הכהן: לא, לא הייתי אומר ככה. זו השערה. אני לא חושב כך. אני חושב שזה נגע לבודדים, אולי לבודדים רבים, אבל לבודדים.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

אני צריך לומר, אם החרדים לקחו לחוץ לארץ, הרי כשכבר קצת הייתי מעורב בידיעה של הדברים, אז היה לי הרושם שגם בחוגים אחרים בארץ היתה איזה מין מצווה לקחת, לתת למשפחה שהיא מאד רוצה לאמץ, לקחת ילד ממשפחה שסיכוי להיות מאושרים בחיים הם לא כל כך גדולים ולתת.

היו"ר: כן, אבל יש הבדל קטן, אבל שהוא גדול, בין הגרסא שאני נתתי ובין הגרסא שאתה נוקט בה עכשיו, והוא שהם האמינו שכדאי לקחת את הילדים גם בלי הסכמת ההורים.

הרב אבידור הכהן: לא יודע לי. אני לא יודע בדיוק אם האמינו שאפשר לקחת בלי הסכמת ההורים.

אם מותר לי להוסיף, אני יליד ירושלים, יליד היישוב הישן. בחוגי היישוב הישן, אני זוכר כילד, היו מסתובבות אחיות של הדסה, של טיפת חלב, לבושות בחלוק ירוק ובא... וכשהיתה משפחה עם הרבה ילדים, אז האחות הזאת היו לה - ראתה לעצמה שתי שליחויות. או להטיף לאשה לנקוט עד כמה שאפשר אמצעי מניעה, או למסור ילד אחד או שניים לאימוץ. כלומר, בהסכמת ההורים, אבל למסור ילד לאימוץ. והיו לא מעט משפחות שהלחץ הכלכלי היה גדול, והורים הסכימו. אני לא יודע אם פה זה נעשה בלי הסכמת הורים, או עם הסכמת הורים.

אני אמרתי בראשית דברי, בהתחלה ככשמעתי את זה, לא העליתי בכלל על הדעת שזה בלי הסכמת הורים. שאני לכל

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

היותר, מה שהטריד אותי, זה למה מוציאים ילדים לחוץ לארץ.

אפילו אם רוצים חיים יותר טובים, אני לא נכנס לכל הגישה הסוציאלית של מעודדי האימוץ וכדומה, אישית דעתי שמשפחה גדולה שיכולה לגדל שמונה ילדים יכולה לגדל גם עשרה. אני לפעמים מקבל שאלות מנשים אם לבצע הפלה וכדומה, שיש צפיפות בבית, ואני אומר חלילה חס. כל ילד נולד וכיכרו בידו, מביא את הפרנסה שלו, אין צורך לפחד.

היו"ר: היו לנו עדויות של כמה מההורים, לא בכל מקרה, אבל היו עדויות שכמובן, הסיפור הסטדנרטי היה שההורה בא למקום שהילד היה מוחזק ביום מסוים, וכעבור יום יומיים בא שוב, ואמרו לו הילד שלך נפטר, מת. וגם התיחסו אליו בזלזול ולא רצו להגיד לו איפה הוא נקבר ואיזה פרטים שהם. אבל מה שמיחד את כל הדבר, לא בכל המקרים, אבל בכמה מהמקרים, זה שהאדם שנגע לדבר מהצד השני של המתרס אמר לאמא, בייחוד במקרים של אמא צעירה, אמר לה תראי, תלכי הביתה, תשכחי מזה, את עוד צעירה, תוכלי ללדת עוד הרבה ילדים ולמה לך להתעסק עם זה. אתה שמעת על מקרים כאלה?

הרב אבידור הכהן: לא, לא, לא שמעתי. אם כי מי שמכיר, איך אומרים, בתוך עמי אני יושב, ומי שמכיר את המנגנונים ובייחוד בשנות החמישים, אז התיחסו להרבה דברים ככה. מה לעשות.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

כ.ה. מימון: כבוד הרב, אתה הזכרת לגבי אותו זוג שראית בבית המלון בניו-יורק, אמרת שהאשה היא ישראלית.

הרב אבידור הכהן: ממוצא ישראלי.

כ.ה. מימון: האם אתה יכול לתת לנו שמות של אנשים, או אישים, שהיה להם קשר עם המשפחה / עם המשפחות בישראל, או קשר משפחתי?

הרב אבידור הכהן: אני יודע שהזוג הזה כבר לא בחיים, ואני נמנע מלתת.

כ.ה. מימון: לא, אבל יש להם קרובים, יש קרבת משפחה של אישים

הרב אבידור הכהן: יכול להיות שיש, אבל אני נמנע מלעשות את זה.

כ.ה. מימון: נמנע?

הרב אבידור הכהן: כן.

כ.ה. מימון: אנחנו יודעים את השמות, אבל אנחנו רוצים לשמוע

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

הרב אבידור הכהן: אני יודע שאתם יודעים, ומה שאפשר היה לומר
 נאמר. בכל אופן, בעדות הזאת אני נמנע מזה.

כ.ה. מימון: גם אם אנחנו יודעים את השמות של אותם אישים?

הרב אבידור הכהן: אם אתם יודעים, אתם יודעים.

כ.ה. מימון: מדוע אתה נמנע?

הרב אבידור הכהן: ראשית כל, מפני שמדובר על אנשים אמריקאים, שהם
 אינם בחיים.

כ.ה. מימון: לא, לא אני מדבר על כאלה שהם בחיים והם בארץ.

הרב אבידור הכהן: לא יודע על זה.

כ.ה. מימון: קרבת משפחה.

הרב אבידור הכהן: אני נמנע מלהגיד.

כ.ה. מימון: אתה יודע, פרט לאותם זוגות, על שמועות על זוגות
 נוספים? על מספרים, על היקף.

הרב אבידור הכהן: מספרים על היקף לא, אבל דיברו שיש עוד.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 25 באפריל 1996

כ.ה. מימון: איזה היקף דיברו, פחות או יותר? עשרות? מאות?

הרב אבידור הכהן: הרי לא עסקתי בחקירה. אמרו שמביאים ילדים, שיש ילדים רבים.

כ.ה. מימון: עכשיו, איך ראית שהילדה הזו - אולי תאמר לנו מה הסימנים שהחשידו אותך? צבע העור, שער?

הרב אבידור הכהן: קודם כל, היו לה עיניים יפות, גדולות, שחורות, ולאבא כביכול היה ממש ההפך הגמור מזה. גם האמא לא. וגם ילדה שחומה, ואפשר להגדיר ילדה תימניה יפה, זה לא שנוי בויכוח.

כ.ה. מימון: לא היה ספק שהילדה היא תימניה?

הרב אבידור הכהן: לא היה ספק אפילו שהיא לא תימניה.

כ.ה. מימון: או.

היו"ר: טוב. אנחנו מודים לך מאד.

הרב אבידור הכהן: תודה רבה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
ישיבה מיום 25 באפריל 1996

היו"ר: כל טוב.

הרב אבידור הכהן: תודה.

סוף דיון